

F. t. l. vedr. udlændingeloven

stemmelse om tilknytningskravet og den nugældende bestemmelse.

Ved afvejningen af, hvorvidt tilknytningskravet kan anses for opfyldt, skal udlændingemyndighederne bl.a. lægge vægt på varigheden og karakteren af ægtefællernes eller samlevernes ophold i de respektive lande, herunder i hvilket land parterne har haft deres opvækst og skolegang, og hvorvidt parterne har haft langvarige eller hyppige ophold i hinandens respektive hjemlande.

Rejser en person med dansk indfødsret til udlandet og stifter familie og opholder sig med sin udenlandske ægtefælle eller samlever og eventuelle børn i ægtefælless eller samleverens hjemland i en længere periode, vil det ofte være vanskeligt at godtgøre, at den samlede tilknytning til Danmark er større end den samlede tilknytning til et andet land. De danskere, der vælger at bosætte sig i udlandet i en længere periode, og som under opholdet i udlandet stifter familie, kan således komme i klemme i relation til tilknytningskravet.

Regeringen foreslår på den baggrund, at tilknytningskravet fremover ikke kræves opfyldt i tilfælde, hvor den person, der ønsker at få en ægtefælle eller fast samlever til Danmark, har haft dansk indfødsret i 28 år.

Formålet med forslaget er at sikre, at udlandsdanskere med en stærk og varig tilknytning til Danmark i form af mindst 28 års dansk indfødsret får mulighed for at kunne opnå ægtefællesammenføring i Danmark. Forslaget skal således hjælpe en gruppe af personer, som efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, ikke har samme muligheder som herboende danske og udenlandske statsborgere for at få ægtefællesammenføring i Danmark. Med den foreslåede justering af tilknytningskravet vil udlandsdanskere få reel mulighed for at vende tilbage til Danmark med en udenlandsk ægtefælle eller samlever, ligesom unge danskere kan rejse ud og opholde sig en periode i udlandet med sikkerhed for ikke – som følge af tilknytningskravet – at være afskåret fra at kunne vende tilbage til Danmark med en udenlandsk ægtefælle eller samlever.

Regeringen finder ikke, at de grundlæggende formål med ændringen af tilknytningskravet ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 forspildes ved ikke at kræve tilknytningskravet opfyldt i de tilfælde, hvor den herboende person har haft dansk indfødsret i 28 år. Det bemærkes herved, at udlandsdanskere, som planlægger på et tidspunkt at vende tilbage til Danmark med deres familie, oftest vil have bevaret en stærk tilknytning til Danmark, som tillige viderebringes til ægtefælle eller samlever og eventuelle børn. Det sker f.eks. ved, at

der tales dansk i hjemmet, at der holdes ferie i Danmark, at familien holder danske aviser m.v. Der er således normalt grundlag for en vellykket integration af en udlandsdanskers familie i det danske samfund.

Regeringen finder endvidere ikke, at forslaget medfører en øget risiko for, at herboende danske unge presses til at indgå ægteskab mod deres eget ønske.

For at kunne opnå ægtefællesammenføring kræves det som udgangspunkt bl.a., at begge parter skal være fyldt 24 år. 24 års-kravet er en fast og objektiv aldersgrænse, der kun i helt undtagelsesvise tilfælde kan fraviges. Kravet, der blev indført ved lov nr. 365 af 6. juni 2002, er et led i den øgede indsats mod tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber og skal ses i sammenhæng med de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring, herunder tilknytningskravet. Betingelserne virker uafhængigt af hinanden. Som eksempel herpå kan nævnes et tilfælde, hvor en herboende ung pige under 24 år bl.a. som følge af pres fra forældrene gifter sig med en udenlandsk ægtefælle og rejser til ægtefællens hjemland for at etablere et familieliv og vente dér, til begge ægtefæller er fyldt 24 år og dermed opfylder alderskravet for at opnå ægtefællesammenføring her i landet. I et sådant tilfælde kan tilknytningskravet indebære, at der ved en senere ansøgning om ægtefællesammenføring meddeles afslag, selv om alderskravet nu er opfyldt. Det forhold, at den pågældende har opholdt sig flere år i ægtefællens hjemland og eventuelt fået børn dér, vil således kunne betyde, at ægteparret må anses for at have nærmere tilknytning til ægtefællens hjemland end til Danmark.

For at 24 års-kravet og tilknytningskravet fortsat skal kunne have den tiltænkte virkning, er det efter regeringens opfattelse afgørende, at en åremålsmæssigt fastsat grænse for fritagelse for opfyldelse af tilknytningskravet er højere end 24 år. Herved forhindres, at herboende unge med dansk indfødsret presses til at indgå ægteskab som f.eks. 18-årige for herefter i ægtefællens hjemland at vente på, at begge ægtefæller bliver 24 år og derved opnå ægtefællesammenføring i Danmark uanset graden af tilknytning til Danmark.

Regeringen finder, at der skal kræves 28 års dansk indfødsret, før der sker fritagelse fra tilknytningskravet. Det betyder, at 24 års-kravet beskytter unge mennesker mod tvang og pres til indgåelse af ægteskab op til det fyldte 24. år, hvorefter tilknytningskravet beskytter i yderligere mindst fire år. Der vil således ved indgåelse af ægteskab som f.eks. 18-årig være udsigt til mindst 10 års ophold i udlandet, før der kan opnå ægtefællesammenføring i Danmark, uden at tilknytningskravet kræves opfyldt.